

Vasakul Maria kiriku sissepääs ülestõusmispühadeks riputatud bänneriga. Paremal diakon Igor Pavlov Puškini kiriku hoovil, kuhu riputatud bänneri tekstiga “Surm, kus on sinu võit? Surm, kus on sinu astel?” (foto: Aleksei Gorohovski)

HOOBOSTI

SÕBRAKIRI 73

Liliann Keskinen

NB! Kadunud kõrvarõngas jälle kõrvas

Olga ja Natašaga

Head jüripäeva!

23.4.2026

Eelmise kirja kirjutasin täpselt kaks kuud tagasi. Järgmisel päeval oli Eesti sünnipäev, mida tähistati ka siin Soomes jumalateenistusega. Selle järel said soovijad kirikukohvil tikkida raamatuaasta vaipa. Minu panuseks olid L ja koma.

11. märtsil käisin oma tööst rääkimas Mäntsälä koguduses. Kohale jõudes tundsin, kuidas vasak kõrvarõngas salli külge takerdus. Kiirustasin kogudusemajja, et oma saabumisest märku anda ja siis märkas, et vasakus kõrvas oli ainult konks. Ehe oli vehkat teinud. Pistisin siis kogu krempli taskusse ja keskendusin üritusele. Teadagi, tore oli. Kui kojumineku aeg kätte jõudis, vaatasin veel hoolega ringi, lootes näha märke kadunud kõrvarõngast. Teguts oli u. viiesendise mündi suurusega keraamilise kettakesega, mis maha kukkudes oleks ilmselt purunenud. Aga jälgi ehtest ei paistnud kusagilt. Noh, kõigest üks kõrvarõngas, mõtlesin. Kui auto juurde jõudsin, oli põhjust imestada! Minu ehe vedeles sõiduteel, nii poole meetri kaugusel auto uksest. Ja sellest polnud üle sõidetud! Jumalal on tõepoolest kõik ohjad peos! Nii vähetähtsat asja polegi, mida Tema ette tuua ei võiks. Kui ta hoolitseb isegi sellise tühise kõrvarõnga eest, siis kui palju enam hoolitseb ta suuremate asjade ja meie endi eest!

Piiskop Ivan Laptev (pildil Lahtis koos tõlgiks oljud Anitta Lepomaaga) koos abikaasaga ning kiriku peasekretär Jevgeni Raskatov käisid märtsi teises pooles Soomes visiidil. Esmalt oli kohtumine koostööpartneritega ja seejärel Lahtis Ingeri kiriku päevad. Laptevid ööbisid meil ühe öö ja Jevgeni kaks. Nii oli meil võimalus rahulikult kirikuasju arutada.

27. märtsil käisin Tampere, kus pidasime Miinaga nõ. toimetuse koosolekut. Ja 30. märtsil sõitsin Tallinna, kust järgmisel päeval jätkasin teed edasi Peterburi. Hannu oli seal juba ees. Üks seekordse reisi tipp hetki on kõrvaloleval pildil, kus oleme koos Omski aegsete sõprade Olga ja Natašaga, kes olid nädalaks Peterburi puhkama tulnud. Juttu meil juba jätkus ja nii kohtusime nendega veel järgmisel päeval uuesti.

Olin seekord Peterburis kaks nädalat ja jõudsin seega käia kahel kolmapäevasel kantseleikoosolekul. Minu rõõmuks oli mõlemal neist tavalisest rohkem inimesi kohapeal kohal. Esimene koosolek lõppes tordi söömisega, sest 1.4. on piiskop Laptevil sünnipäev. Järgmisel päeval õnnitlesime kantselei sekretäri Ninat ja sõime jälle torti.

Jõudsin Peterburis ka haige olla, aga õnneks “õigetel päevadel” ja nii ei jäänud ükski kohtumine selle pärast ära.

Ülestõusmispühad tõid Jaani kirikusse palju rahvast, nagu oli ka ette arvata, aga kahjuks seda noort kolmikut, kellega eelmisel käigul tutvusime, seekord näha polnud.

11. aprillil peeti Jaani kirikus kiriku ühist ülestõusmispühade pidu. Kavas oli nelja vaimuliku lühikõned ja ühislaulud, vahele loeti luuletusi. Ühislauke saatsid Anna ja Keltto koguduse bändid. Jaani koguduse koor Kaja esitas ka ühe laulu. Enne peo algust ulatas piiskopi proua mulle väikese tordikarbi ja soovitas see külmkappi viia. Kui me siis Hannuga seda mõni tund hiljem uudistama hakkasime, leidsime karbist imelise söödava televiisori, mille ekraanil oli meie pulmapilt. Minu Peterburi jõudmise päev oli olnud meie pulma-aastapäev ja Hannu võttis mind vastu roosidega. Ja nüüd siis sõime seda erilist üllatustorti.

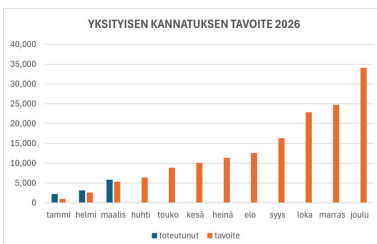
12. aprilli kirikukohvidel (neid on kolm, sest ka jumalateenistusi on kolm: inglise, vene ja eesti keeles) olin köögitoimkonnas ja tegin kogu kogudusele (arvestuslikult 90 inimesele) kirjut koera ja ahjupannkooki aedviljadega. Jaani kogudus on viimastel aastatel palju kasvanud. Koguse asutajaliikmeid on aktiivsete kirikuliste hulgas endiselt. Parempoolsel pildil on neist mõned. Ehk mäletad veel, et pildi paremal servas olevale Tatjanale pidasime kunagi koos Hannuga leerikooli ja Hannu on ta ristitud. Viin oma ajalehed Eesti Kirikud alati Peterburi sealsetele eestlastele lugeda.

Kodutee kulges läbi Narva (mõlemad olime läinud läbi Luhamaa) piiripunkti ja sujus kenasti. Hannu sõidab tagasi Peterburi juba homme 24.4. Ja mina lähen 2. mail. Keltos peetakse 5.–7. mail Ingeri kiriku vaimulike konerentsi. See on põhjus minu sellekordseks reisiks. Hannu “graafik” on olnud juba jupp aega selline, et ta püüab Jaanis teenida kuu viimasel ja esimesel pühapäeval.

19. aprillil toimus Haapsalus tugikoguduste päev. Suur tänu Ilumäe ja Tallinna Toomkogudusele, kelle esindajad lisaks Haapsalu kogudusele kohal olid. Eestlaste tehtud annetused minu töö heaks kajastuvad koos soomlaste toetusega ka allnurgas olevas tabelis, mille Rahvamisjonilt sain. Selle tumedad postid kõnelevad sellest, et esimese kvartali toetus on olnud veidi suurem, kui eelmisel aastal samal ajal. Kuna kokkuvõttes on minu toetus endiselt väiksem, kui see, mida Rahvamisjonis eeldatakse, siis kutsun Sind üles vastavalt oma võimalustele minu töö heaks annetama. Jeesus ja apostlid finantseerisid oma tööd samuti eraisikute annetustest (vt. Lk 8:1-3; Fl 4:15). Täidame koos Jeesuse antud misjonikäsku - sina läkitajana ja mina läkitatavana.

Õnnistussoovidega

Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760
Tehnika 115 10139 Tallinn
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Selgitus: Lilianni töö heaks